

и богатството обитаватъ само въ добродѣ-
телното домородство. *Кангъ Импер. Хинс.*

92. *Интересътъ* е прахъ, който сатана
пръска въ очити на хората, каквото да
немогътъ да разпознайтъ ни правдѣтъ,
ни длъжностѣтъ, ни честѣтъ на своити
пріатели. *Оксенширнъ.*

93. *Инатенъ* челѣкъ прилича на нео-
буздаемъ конь; колкото повече го нѣкой
тегли подырижъ си, толко повече скача той,
догдѣто ся най-послѣ умори съвсѣмъ.

94. Истинната свѣти въ главѣтъ на глу-
павый человѣкъ, каквото и *машялата* въ
мыгѣтъ; нѣ неможе и да ѣхъ распръсне.
Берихардъ.

95. Има много человѣци, които съ ни-
що друго немогътъ да ся похвалятъ, ос-
вѣнъ, че сж добръ обядвали; тѣ оставатъ
за смѣткѣ на *спицаріи*. *Клементъ.*

96. Има много хора, съ които челѣкъ
неможе да живѣе; ако нема единъ голѣмъ
и замощенъ дробъ. *Бонапартъ.*

97. Искали нѣкой да е щастливъ? —
То не ся пыта; а съ кой начинъ може да
стане такъвъ? То е питаніе. *Пословица.*

К

98. Катонъ говоряше: Азъ обычамъ о-